

2
27. mars

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 27. mars 1925.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

3
27. mars

LÖG

um

breyting á póstlögum 7. maí 1921.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í stað „á öðru“ í 2. gr. d. komi: eftir ráðstöfun póststjórnarinnar.

Á eftir liðnum e. komi nýr liður: f. Póstinnheimtum.

Í stað „f.“ komi: g.

Framan við 3. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Í bæjum, þar sem komið hefir verið á fót daglegum útburði póstbrjefa, má enginn reka það sem atvinnu að safna saman, flytja eða bera út brjefasendingar (2. gr. a.).

d-liður 11. gr. orðist svo:

Fyrir póstávísanir:

12 kr. eða minni upphæð 15 aur.

yfir 12 kr. alt að 25 kr. 30 —

yfir 25 kr. alt að 100 kr. 60 —

og 20 aur. fyrir hverjar 100 kr. eða minni upphæð af því, sem fram yfir er.

Á eftir liðnum e. í 11 gr. komi nýr liður:

f. Fyrir póstinneimtur innheimtar greiðist sama gjald og fyrir pósta-
ávísanir, og þar að auki 25 aurar fyrir hverja kröfu, en fyrir hverja kröfu,
sem eigi fæst borguð, skal að eins greiða 15 aura.

Í stað „f.“ „g.“ „h.“ komi: g. h. i.

Í stað tveggja fyrstu málsgreinanna í 16. gr. komi:

Glatist ábyrgðarbrjef í vörslum póststjórnarinnar, skal greiða send-
anda alt að 36 kr. í skaðabætur.

Sje innihaldið glatað að nokkru eða öllu leyti og uppfyllt hafa verið
nánari skilyrði, sem póststjórnin setur, má greiða skaðabætur, er samsvari
tjóninu.

Skaðabæturnar mega þó aldrei fara fram úr 36 krónum.

Glatist brjef með tilgreindu verði eða innihald þess að nokkru eða
öllu leyti, meðan það var í vörslum póststjórnarinnar, bætur póststjórnin skað-
ann, þó ekki fram yfir það, sem tilgreint var í brjefinu. Hafi innihaldið verið
verðskjöl, sem hægt er að ógilda, getur póststjórnin sett það skilyrði fyrir
skaðabótageiðslu, að eignarrjetturinn að samsvarandi upphæð verðskjalanna
sje framseldur henni.

Komist það upp, að verð póstsendingar sje í sviksamlegum tilgangi
talið herra en það er í raun og veru, skal engar skaðabætur greiða.

Þegar póstaávísanir, póströfur og póstinneimtur hafa verið borgaðar
póstmanni eftir settum reglum, ber póststjórnin ábyrgð á upphæðum þeirra,
og hafi þar verið útborgaðar skökkum viðtakendum og póstmaður eigi sök á
því, skal bæta fjárhæðina að fullu samkvæmt reglum þeim, sem gefnar verða
í reglugerð þeirri, sem getur um í 27. gr.

Hafi póströfusending glatast eða skaddast, eða þá innihaldið glatast
alt eða eitthvað af því í vörslum póststjórnarinnar, er eigi hægt að heimta
upphæð póströfunnar, en skaðabæturnar verða að ákveðast eftir reglum þeim,
sem settar eru í þessari grein um þá tegund sendinga, sem hún heyrir undir.

Sje póströfusending afhent viðtakanda án þess að póstkrafan hafi
verið innheimt, hefir sendandi rjett til að heimta, að póströfuupphæðin sje
sjer borguð af póststjórninni.

Á eftir orðunum „afleiðingar skaðans“ í næstíðustu málsgrein 16.
greinar komi: og skal eigi skylt að greiða bæturnar fyr en 6 mánuðir eru
liðnir frá því að póststjórnin fjekk tilkynningu um vanskilin.

Á eftir 28. gr. komi ný grein, svo hljóðandi:

29. gr. Ráðherra hefir heimild til að ákveða, að burðargjaldstaxtar þeir,
sem 11. gr. ræðir um, megi innheimtast með öðrum upphæðum en þar eru
settar, ef gengi íslenskrar krónu kynni að gera það óumflýjanlegt.

3
27. mars

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1925.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 27. mars 1925.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

4
4. maí

L Ö G

um

viðauka við lög nr. 33, 19. júní 1922, um fiskiveiðar í landhelgi.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þeim, sem hafa rjett til fiskiveiða í landhelgi hjer við land, er óheimilt að gera út hjeðan eða nota til veiða umhverfis landið erlend skip, hvort heldur er innan eða utan landhelgi.

Atvinnumálaráðherra getur þó veitt undanþágu um tiltekið árabil að því er snertir þá leigu á erlendum skipum, sem nú á sjer stað.

2. gr.

Ákvæði 9. og 12. gr. laga nr. 33, 19. júní 1922, um fiskiveiðar í landhelgi, haldast óbreytt.

3. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, frá 2000—20000 kr., og fer um meðferð mála út af þeim sem um almenn lögreglumál,